

1. De reis gaat verder

Na het boek over de beste versie van mezelf kon het niet uitblijven om ook een boek te schrijven over de beste versie van onszelf. Wanneer je weet wie je bent kun je dat ook in relaties inzetten om een betere versie van onszelf te worden. In dit boek deel ik mijn inzichten over relaties in de breedste zin van het woord. Het gaat niet alleen over mijn persoonlijke relaties, maar ook mijn zakelijke relaties. Wanneer je mij

echt zou kennen zou je weten dat ik in feite niet anders ben in persoonlijke of zakelijke relaties, want ik ben altijd Monique in de beste versie van mezelf. Omdat ik vaak te horen krijg dat niet iedereen zo kijkt, maak ik toch onderscheid tussen persoonlijke en zakelijke relaties. Uiteindelijk wil ik graag een bijdrage leveren aan een betere wereld. Door mijn missie, om meer liefde in organisaties te brengen; dat begint bij jezelf en dan in relaties tot een ander en hoe je daar de beste versie uit kunt halen.

Ik heb heel erg de neiging om mezelf te gaan uitleggen en dat is precies waar dit boekje over gaat. Mijn inzichten en ervaringen in relaties, wat ik doe en niet doe om het anderen naar de zin te maken en soms mezelf dan volledig weg te cijferen. Wat uiteindelijk ertoe leidt dat het niet de beste versie van onszelf is. Een boekje over relaties en hoe ik daarmee omga. Ik ben een ervaringsdeskundige en net als mijn eerste boek gaat het hier over delen om te inspireren en te motiveren, om het wellicht op

een andere manier te doen en vooral op jouw manier. Leer en ervaar wat mijn ervaringen en vragen bij jou oproepen. Ik ben benieuwd naar jouw ervaringen en vooral ook wat jij er mee doet en gedaan hebt. Want je herkent het meeste van jezelf door naar een ander te kijken. Wat irriteert je aan een ander, en durf je dan werkelijk te kijken naar wat dat zegt over jou. In relaties gaat het net zoveel over jou als over de ander. Het gaat over dromen, verwachtingen en ook teleurstellingen. Wat ik me vaak heb afgevraagd - en eigenlijk nog steeds doe - of de teleurstellingen die je bij een ander neerlegt niet in werkelijkheid de teleurstellingen zijn die je jezelf geeft. Het antwoord op deze vraag is net zo makkelijk als dat het moeilijk is. Het heeft ook te maken met hoe je naar jezelf kijkt en hoe je je verhoudt tot een ander. Weet dat het lef vraagt om naar jezelf te kijken. Weet ook dat, wanneer je bereid bent om toe te geven dat een probleem is ontstaan door wat jij deed, dit soms door een ander gezien wordt als een zwakte. Dat de ander daar (on)bewust gebruik van maakt en het als een reden gebruikt om niet naar zichzelf te kijken. Of niet naar zijn of haar eigen plek van moeite te gaan, want jij hebt het, voor nu dan, opgelost. Ik ben dat op verschillende manieren tegen gekomen en dat heeft me best veel energie gekost. Toch blijf ik het doen, omdat dat bij mij hoort en ik er niet verantwoordelijk voor kan zijn of een ander er iets mee wil doen of zichzelf wil ontwikkelen. Ik zal altijd kiezen om me kwetsbaar op te stellen, want ik ervaar dit als mijn grootste kracht en een bron voor inspiratie voor degenen die zich daardoor geïnspireerd voelen om naar zichzelf te kijken. Wanneer ze het niet oppakken is het loslaten nog best wel lastig. Of liever gezegd, het bij die ander te laten, zonder daar een oordeel over te hebben, is mijn uitdaging. Eens vertelde een mooie, inspirerende vrouw me: "Zet me niet op een voetstuk,